

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 39.
Horisori nefrecate nu se primește. — Manuscrisuri nu se restituie.

INSERATE
se primește la Administrațiunea în Brașov și la următoarele

BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Duker Nachf., Nux. Angenfeld & Emeric Losner, Heinrich Schalek, A. Oppelich Nachf., Anton Oppelich.
în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Tullio Leopold (VII Erzsébet-kerut).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicație. — Publicații mai dese după tarifa și învoială. — RECLAME pe pagina 8-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ țese în fiecare zi.

Abonamente pentru Austro-Ungarie:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — N-rii de Duminică 8 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr. — N-rii de Duminică 9 franci.

Se prenumără în toate oficiile poștale din țară și din afară și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30. — Prețuri:
I.: Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. — Cu d-nul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 c., pe trei luni 6 corone. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 192.

Brașov, Luni-Marti 3 (16) Septembrie.

1902.

Obstrucțiune, ori nu?

Aprópe de două luni încóce se discută în presa austriacă și mai ales în cea boemă fără întrerupere cestiunea viitoare atitudinii a Cehilor în „Reichsrath“, pe când vor fi prezentate proiectele relative la pactul economic cu Ungaria.

Face-vor Cehii obstrucțiune ori nu și ce au să câștige ori să piardă ei în cazul acesta? Despre acesta se discută și în momentele de față.

Diarele cehice, fresce, pun întrebarea alt-fel. „Putem noi“, dic ele, „să cedăm și să facem pe voia guvernului, înainte ca acesta să ne fi asigurat postulatul nostru capital al limbei interne oficiale cehice și înainte de a ne fi dat ast-fel satisfacțiune pentru nedreptatea și ofensa, ce ni-s'a făcut, cassându-se ordonanțele de limbă?”

Răspunsul, ce și-l dau Cehii, cu foarte puțină excepțiune, este negativ. Ba diarele conducătoare ale Cehilor tineri dimpreună cu șeful partidului amenință chiar pe față cu obstrucțiunea, la cas că Cehii nu vor fi mai înainte împăcați, fără considerare decât acesta le place ori nu Germanilor.

Adevărul este, că Cehii sunt în stare a face obstrucțiune și a împedea printr'enska desbaterea și rezolvarea parlamentară a proiectelor pactului. Și fiind-că se vorbește așa de mult de eventualitatea acesta în taberele tuturor partidelor, e învederată deosebita importanță, ce-o are pentru desvoltarea lucrurilor în monarchia dualistă viitoare atitudinea a Cehilor în parlament.

Diarele germane sunt neliniștite vedând încapăținarea, cu care Cehii persistă în pretențiunea lor și le împuță acestora, că se pórta cu intențiunea de a face obstrucțiune, că, împiedecând cu modul acesta desbaterea și rezolvarea pactului în parlament, vor da pe mâna Ungariei cele mai vitale interese economice ale Austriei.

E drept că o eventuală obstrucțiune ar aduce érași la valóre în Austria ș-ul 14, cel absolutist, și, că în cazul acesta guvernul din Viena ar fi silit să cedeze tuturor postulatelor Ungariei în afacerea pactului. Acesta o ved și Cehii, ba unii dintre ei, ca deputații Zacek și Prašek, au declarat în public, că în cestiunea pactului pun mai presus interesele economice. Dér majoritatea covérșitoare a poporului cehic se vede a fi de altă părere și dice: Acum ori nicí-odată trebuie să ni-se dea dreptul de limbă, ce-l pretindem; nu putem ceda mai înainte, întemplete ori ce se va întempla!

Dr. Pacak, conducătorul Cehilor tineri, se apără în foia sa în contra imputării, că Cehii ar strica situațiunea, dicend: Cum am puté strica situația prin aceea, că pretindem dreptul nostru? Sè ni-se restituie acest drept și atunci îndată se va îmbunătăți situația și afacerile importante ale imperiului se vor puté desbate fără piedecă în parlament“.

Unii sunt de părere, că Cehii nu vor merge până la extrem, ci prin presiunea lor de astăzi asupra guvernului ei artinde mai mult să stórcă dela el un șir de concesiuni noué, pe teren administrativ, cultural și economic.

Limbagiul energetic al foilor cehice însă, cari tóte cer unanim, ca postulatul național al limbei interne oficiale să fie satisfăcut, — indică, că amenințarea cu obstrucțiunea este serioasă.

Care din aceste două presupunerí e cea adevérată se va vedé în curénd.

Negocierile asupra pactului cei drept încă nu s'au terminat. Se tot amână așa dísa finalizare a lor, dér în cele din urmă totuși se vor înceia decât nu se va întempla ceva extraordinar, după cum a cobit o fóie oficiósă din Ungaria, și cum pe atunci, adecă pe la mijlocul lunii lui Octomvrie a. c., s'astéptă să fiă conchemat și parlamentul anstriac.

In cercurile militare din România a făcut, cum scim, o penibilă impresiune, că la serbările de la Șipca pentru aniversarea de 25 ani, a răsboiului independentei, Bulgarii n'au invitat și armata română. Un răspuns demn au primit Bulgarii prin graiul generalului Arion, comandantul corpului II de armată, care în vorbirea sa ținută înaintea frontului trupelor cu ocaziunea aniversării de Vineri, a díș:

„Se împlinește astăzi un pătrar de secol, de când armata română a pus piciorul pe reduta Grivița și a făcut astfel prima spártură în puternica fortăreță a Plevnei, centrul rezistenței răsboiului de la 1877.

„Monumentul ridicat peste osémințele bravilor căduți, cari au udat cu sângelul lor aceste fortificațiuni, va fi pentru vecinii noștri Bulgari o vecinică dovadă, că acestor eroi au ei să mulțumescă în parte independența, a cărei aniversare vor să o celebreze în curénd la Șipca“.

Un răspuns acesta cum nu se putea mai nimerit în momentele de față.

Circulara consistoriului din Blașiú

relativă la ordinațiunea ministrului Wlassics.

„Unirea“ din Blașiú publică în numărul său ultim circulara, ce a dat'o consistoriul archidiocesan din Blașiú și prin care esplică ordinațiunea dela 5 Iunie 1902 a ministrului Wlassics privitoare la propunerea limbei maghiare în școléle elementare cu limba de propunere nemaghiară.

Este interesantă circulara autorității superioare bisericescî școlare din Blașiú, fiind-că combate părerea lățită de foile maghiare, că ministru ar fi cerut în ordinațiunea sa, ca jumătate din tóte órele de peste săptămână să se folosescă pentru propunerea și învățarea limbei maghiare în școléle noastre elementare.

Atragem atențiunea cetitorilor noștri asupra acestei circulari, care este de următorul cuprins:

Inaltul ministeriu de culte și instrucțiunea publică cu datul de 5 Iunie 1902 Nr. 30.332, a adresat tuturor inspectorilor

școlasticî regescî o ordinațiune relativă la propunerea limbei maghiare în școléle elementare cu limbă de propunere nemaghiară, care ordinațiune cu același dat și număr a fost împărțită și autorităților bisericescî mai înalte, spre luare de cunoscință.

Citata ordinațiune ministerială, pe cum s'a putut vedé din cele ce s'au publicat prin diare, a fost interpretată greșit și în contra legii și ordinațiunilor anterioré, dându-i-se fără nici un temeiú înțelesul, ca și când printr'insa s'ar impune obligamentul, ca jumătate din tóte órele prescise pentru propunerea tuturor obiectelor de învățământ, ar trebui să se folosescă la propunerea și învățarea limbei maghiare.

Așa ceva n'a prescise și n'a putut prescrie înaltul ministeriu, care în esență cere numai atâta, ca la propunerea limbei maghiare să se țină acel număr de óre, care este prescise în planul de învățământ publicat de înaltul ministeriu cu datul 25 Iunie 1879 Nr. 17.284 pentru tóte școléle comunale cu limba de propunere nemaghiară.

Acesta a cerut'o înaltul ministeriu pe baza alineei ultime din paragraful 4 al articolului de lege XVII. ex 1879, în care se dice: „Propunerea obligată a limbei maghiare în tóte școléle populare comunale o reguléază ministru de culte și instrucțiune publică prin ordinațiune specială. Acestă ordinațiune, în ceea-ce privește numărul órelor, trebuie să o aibă în vedere, la stabilirea planului lor de învățământ și autoritățile confesionale, pe cum și alte autorități școlare“.

În planul de învățământ ministerial din 1879 se prescrie, că limba maternă (la noi cea română) împreună cu limba maghiară, în școlá poporală cu un singur învățător, să se propună în 17 óre la săptămână în tóte șese clasele seu despărțemintele la olaltă, pe când suma tuturor órelor de propunere la tóte obiectele de învățământ face 35 pe săptămână în tóte clasele la olaltă. Decă din acestea 17 óre jumătate, pe cum cere acum înaltul ministeriu, s'ar folosi exclusiv pentru învățarea limbei maghiare, s'ar veni pe săptămână în tóte 6 clasele 8 1/2 óre de limba maghiară, adecă în calcul mediu circa o óră și jumătate de limbă maghiară pe una din cele 6 clase la săptămână.

La școlá cu 2 învățători, după planul ministerial din 1879, sunt prescise pe săptămână pentru tóte obiectele de învățământ 59 óre. Din acestea 28 óre sunt menite pentru limba maternă (română), împreună cu limba maghiară. Jumătate din aceste 28 óre ne dá 14 óre de limba maghiară în tóte 6 clasele pe săptămână, și astfel în calcul mediu s'ar veni pe fie-care clasă câte 2 óre 40 minute de limba maghiară pe săptămână.

La școlá cu 3 învățători, după același plan ministerial, sunt prescise 80 óre la săptămână pentru obiectele de învățământ. Din aceste se vin pe limba română împreună cu cea maghiară 36 óre la săptămână, seu pe jumătate 18 óre de limba maghiară în tóte 5 clasele, la cari funcționéază trei învățători.

Ast-fel stând lucrul, este evident, că noi nicí din incidental ordinațiunilor înaltului minister de culte și instrucțiunea publică din 5 Iunie 1902 Nr. 30.332 n'avem să facem nici o dispozițiune nouă, de óre-

ce planul de învățământ prescise de acest Consistoriu consună întru tóte cu planul ministerial din 25 Iunie 1879 Nr. 17.284.

După-ce publică circulara de mai sus „Unirea“ dice, că cuprinsul ei deslușește deplin cestiunea, arătând, că în esență nu se face nici o schimbare în propunerea limbei maghiare. Apoi continuă așa:

„Este adevérat, că ministru își șoșește ordonanța cu mari enunțațiuni patriotice. Interpretéază legea greșit, dicend că deja în școlá poporală trebuie să învețe fie-care prunc a vorbi fluent și a scrie corect limba maghiară. La astfel de enunțațiuni tresar de bucurie inimile celor exaltați de șovinism nebun și ei se pun a striga pe întrecute osana la adresa „marelui ministru patriot“, care în scurt timp va maghiarisa popórele nemaghiare. Ei nu ved, că laudă o imposibilitate, ca să nu dicem absurditate“....

Sortea Macedoniei. Diarelor vieneze li-se telegraféază din Bucurescî, că Anglia ar fi propus puterilor, ca Macedonia să fie pusă *provisor* sub controlul României, care e cel mai consolidat stat în Balcani și póte să ofere garanția, că va face ordine în Macedonia. Propunerea Angliei s'o fi primit până acum Germania și Austro-Ungaria, și se fi fost întempinată cu simpatie de diplomația franceză.

Episcop șovinist maghiarisator.

Episcopul romano-catolic Sigismund Bubic din Cașovia e gelos de laurii, ce și-i câștigă Wlassics și cei-lalți ministri ungurescî prin maghiarisare. Nu de mult preotul Kollar l'a acusat în fóia „Katólicke Noviny“, că asupresce pe Slovaci, că nu crește pentru ei clericî, cari să scie slovacese, că maghiariséază bisericiile și școléle din diecesa sa (comitatele Abauj-Torna, Zemplin și Saroș) ș. a.

Față cu aceste învinuiri întemeiate, episcopul Bubic a aflat de bine să-și ridice glasul său „archieeresc“, dér nu pentru a-se apéra, ci pentru a da o nouă dovadă, că într'adevăr el încă s'a înrolat în garda maghiarisatorilor. A dat adecă o pastorală către preoții din diecesa sa, în care militéază formal pentru maghiarisare.

Étă — după foile maghiare — cum scie să vorbescă fanaticul maghiarisator către subordonații sei:

„...Agitațiunea naționalistă a devenit la noi o adevérată sinecură... Par'că am vedé reînviind preoții lui Baal. Chiar și aceia, cari la recomandarea guvernului au fost ridicați la demnități înalte... caută să altuéscă în inimile cetățenilor nemaghiari antipatia față de Maghiari, făcend ast-fel, ca prăpastia, ce ne desparte, să fie și mai mare. Ba au fost casuri, când plini de ură au atacat legătura istorică de opt sute de ani, ce există între noi, și ca s'o demonstreze acesta și mai viu, sistematic se țin departe de dietă... care nu există pentru ei; au fost casuri când au căutat în străinătate aliați bisericescî și lumeni contra integrității coronei Sfânt. Ștefan“...

Episcopul condamnă apoi agitațiunea contra legii de maghiarisare a localităților și se încercă a arăta, cât de mare este „libertatea de care se bucură naționalitățile“.

„Considerând — continuă Bubic — că decât răbdarea seculară a națiunei ma-

ghiare ar urma și în viitor, ea ar duce la ruinarea țării noastre: *avem datorie, ca într'adevăr să facem aceea, cu ce ne acuză.* Nu numai statul, ci și *preoțimea, școlă și societatea* se vină odată la conștiința, că decât vrem să vedem Ungaria tare, independentă, cultă și avută, să facem tot, ce conduce la acest scop. La scopul acesta ne conduce și *unitatea* în cugete și simțiri a poporului nostru; un mijloc al creării acestei unități, este *unitatea limbii*, der nu așa, ca cei de limbă nemaghiară să renunțe la limba maternă, ci pe lângă limba lor să *învețe și limba țării...* Și fiindcă din *maghiarisarea* acesta profită nu numai singuraticii, ci și totalitatea, adică și țera, de aceea *maghiarisarea populației nemaghiare din Ungaria este o datorie a tuturor aceluia, cari pot face ceva pe acest teren și cari sunt îndreptățiți a face: preoțimea în școlă și în biserică, statul în școlă, officii, în administrație și pe ori-care teren al funcțiunilor de stat, societatea în toate cercurile vieții sociale și artistice.* Și datorința acesta, mai ales decât privim preoțimea — despre care vorbesc aici — nu este numai patriotică, ci în ore-care privință și o *datorie religioasă*, fiindcă nu le putem separa una de alta, căci preotul nu este numai servitorul bisericii sale, ci și cetățenul, ba chiar factorul de drept public al patriei, — er după vechia noastră constituție, el e și nobil!...

...Ore aceia, cari cu toate puterile atacă unitatea statului maghiar și, în consecință, atacă și dinastia, ba caută spre acest scop aliați și în străinătate, pot să se numescă pe sine patrioți? Etă de ce am dis, că atât preoțimea, cât și statul și societatea *trebuie să servescă cauza maghiarisării*...

...A sosit timpul să ne deșteptăm din somn. *Tempus est jam nos de somno surgere.* A sunat ultima oră, pentru-ca în primul rând ținând seama de obliganțele noastre bisericesci și preoțesci, fie-care să influențeze în sfera sa de activitate, ca *țera acesta să fie una în simțire, gândire și limbă.* Nu înțeleg unitatea acesta așa, ca concetățenilor nemaghiari să li-se răpescă limba maternă și să-și uite obiceiurile lor străvechi, ci o înțeleg așa, ca pe lângă acestea să-și însușescă limba țării, care nu numai, că li-e folositoare, ci au o sfântă datorie de a și-o însuși, — fiindcă în Ungaria numai o singură putere suverană poate să existe, și asta e statul național maghiar, care *nică să se poată închipui fără de cunoșterea generală a limbii maghiare*...

Nu mai trebuie să spunem, că pressa maghiară glorifică pe episcopul Bubics și-l pune ca pildă de urmat tuturor capilor bisericesci, fără deosebire de confesiune, din Ungaria. „Bud. Hirlap“ își smulge părul de părere de rău, că de ce „guvernele unguresci n'au înțeles acesta înainte cu trei-deci de ani și nu ș'au acomodată politica“ — după principiile lui Bubics. „N'ar fi procedat atunci după devise, ci căutând conlucrarea bisericilor, ar fi dobândit rezultate mult mai mari pe calea maghiarisării pentru unitatea națională“.

Atât de-oamdată!

Expulsarea redactorului Cramer.

Am semnalat deja, că officiu polițienesc din Timișoara a espulsat de pe teritoriul aceluia oraș pe Alvin Cramer, redactorul diarului german timișorean „Deutsches Tagblatt für Ungarn“.

Măsura acesta brutală a produs extraordinară satisfacție în cercurile șoviniste maghiare și foile unguresci aprobă și laudă unanim procederea căpitanului polițienesc din Timișoara.

În motivarea deciziei de espulsare se dice, că Cramer a agitat pe Germanii în contra Maghiarilor, și că activitatea lui e periculoasă pentru liniștea orașului. El a fost osândit și judecătoresc la trei luni închisore de stat și 1000 corone amendă, er Curia i-a respins recursul și a aprobat

sentința adusă de tribunalul de presă. Măsura acesta—se dice în motivarea deciziei — a fost necesară cu atât mai virtuos, că Cramer agită contra Maghiarilor în calitatea sa de cetățen ungar. Espulsarea lui nu e împiedecată din punct de vedere al ubicațiunii, fiindcă el numai din Decembrie 1900 petrece în Timișoara, nu s'a anunțat la poliție și astfel și-a susținut ubicațiunea sa vechie în orașul Bistrița. Interesul statului și liniștea populației timișorene pretind, ca agitațiunilor lui să li-se facă imediat sfârșit, er acesta nu se poate face decât numai prin îndepărtarea lui din oraș, în restimp de 48 ore.—

Acesta este, în esență, decisiul căpitanului orașenesc din Timișoara contra căruia Cramer a înaintat recurs.

Intr'aceea procuratura din Timișoara a ținut să dea și din parte-i o lovitură bietului Cramer. La ordinul procurorului Goth Ferencz, redactorul Alvin Cramer a fost deținut Vineri la 4 ore d. a., ivindu-se „hănuială“, că el „ar voi să fugă în străinătate“, ca să scape de închisore de trei luni la care a fost condamnat.

Espulsării și deținerii lui Cramer i-a premers un apel dat din partea mai multor „cetățeni distinși“ din Timișoara, în care se citează cuvintele contelui Apponyi rostite în Vârșet dicând, că „în contra otrăvitorilor e la loc lupta până la cuțit“. „A sosit timpul — dice apelul — ca să luăm lupta până la cuțit pentru apărarea noastră... Trebuie să declarăm, că nu vom mai intra în cafenelele, unde se abonează „Deutsches Tagblatt für Ungarn“ și nu vom mai cumpăra de la comercianții, cari publică anunțuri în această foie... Acum când dogmele rătăcite pangermane își caută teren sigur, trebuie să pășim contra lor cu totă puterea și energia. Căci vai va fi de noi și de patria noastră, decât otrava a ajuns în pământ sigur! Trebuie călcat șerpele înainte de ce colții lui veninoși ar fi intrat în carne!...“

Etă până unde a degenerat cultul șovinismului și ce fel de rōde produce el astăzi. Diaristica maghiară saltă și se veselesce, că primă măsură pentru înfrângerea „agitatorilor“ din sîmul naționalităților s'a luat deja. „Rămâne, ca după exemplul poliției din Timișoara să procedă și celelalte orașe, — decât va fi necesar“, — esclamă una din foile archișoviste din Budapesta.

Actul de acușatiune

în procesul contra d-lui T. V. Păcățian pentru „Cartea de Aur“.

Am primit er textul actului de acușare dat de procurorul din Clușii în afacerea urmării d-lui Teodor V. Păcățian pentru delict de presă, ce l'ar fi comis publicând „istoria luptelor politice naționale ale Românilor de sub corōna ungară“.

Curios și unic în felul său este această compilație de pretinse acușatiuni. Fapte istorice, a căror resfrângere nu poate să fie admisă, decât numai pe baza scrutării istorice, sunt scōse ad libitum din context și înșirate ca capete de acușatiune. Nisce observări obiective făcute de autor pentru timpurile trecute și în legătură cu evenimente trecute, se folosesc asemenea ca puncte de acușatiune.

Der să judece însuși cetitorul, pe ce se întemeiază acușările procurorului, urmărind cu atențiune espunerile sale, pe cari le lăsăm să urmeze în totă întregimea:

8399 k. n.
1902.

Avend în vedere decisiul din 23 luna c. numărul 8529 al senatului de acușă de la tribunalul reg. din Clușii, în care se decretază încheiată cercetarea în contra lui Teodor V. Păcățian pentru agitație, subștern următoarea

acușă:

Ridic acușă în contra lui Teodor V. Păcățian pentru delict de agitație, prevē-

duț în codul penal, paragraful 172 punct 1 și 2, și pentru delict de ațitare, prevēduț în paragraful 173, sēvērșite ambele în modul precizat în paragraful 171, fiindcă sub numele său, ca autor, a apărut în Sibiu în anul acesta opul „Cartea de Aur, sēu luptele politice-naționale ale Românilor de sub corōna ungară“, tomul I, în care se cuprind și următoarele afirmări și espresiuni:

1. În capitolul „Introducere“, pe pag. 5, vorbind autorul despre rezistența dintru început a Românilor în patria acesta, scrie:

...„din partea Maghiarilor. Sașilor și Sēcuiilor s'a legat faimōsa „uniune a celor trei națiuni“, în scopul de a nimici pe Români și de a-le răpi drepturile avute... Nu ne-au putut nimici... Drepturile însă răpite ne-au fost, rēnd pe rēnd“.

2. În capitolul „Biserica română sub principii calvin“, pagina 9, se spune:

...„Principele Rákoczy I., pe atunci domnitor al Ardealului, cu dreptapropie dictatorial în biserica română, vedēnd energia șefului bisericii române, a căutat să-l delătore iule din post, ceea-ce i-a și succes, cu observarea tuturor formelor, pentru-că unii slabi de inger din sîmul bisericii române i-au dat mână de ajutor, și satisfăcēnd dorinței exprimate din partea acestui contrar al bisericii lor, au depus din scaun pe propriul lor Metropolit“.

Acest act rușinător s'a întemplat la 1643, când din ordinul principelui Rákoczy I. s'a intrunit în Alba-Iulia un sinod general bisericesc, în scopul ca să judece pe Metropolitul Ilie Joreste. Sinodul la aflat vinovat și l'a depus din metropolie, l'a lipsit chiar și de popie, și pentru a-l pute da pradă cu desēvșire dorului de rēsbunare, l'a predat pedepsirei judecătōriei civile“.

În același capitol, pe pagina 19 și 20, se scrie:

...„Sinodul, amenințat de Calvin și terorizat fără margini, a declarat vinovat pe Metropolitul Sava, l'a destituit din demnitatea avută, și l'a dat pe mâna principelui Apafi, care l'a aruncat în castelul său din Blăși, unde a fost tratat în modul cel mai neuman, suferind bătăi și batjocuri din partea omenilor lui Apafi“.

Inercarea făcută din partea domnitorului țării românesce, Șerban Cantacuzino, de-a scăpa pe metropolitul Sava din mâinile tiranului principe Apafi, a rămas fără succes, și Metropolitul-martir a trebuit să sufere mai departe chinuri și torturi, pentru-că din Blăși a fost dus la Vinț, unde a fost desbrăcat de hainele archieresci, în semn de despopire, și a fost aruncat din nou în temniță, din care se scolea în toate Vinerile pentru a fi bătut cu ciomege, până-ce în cele din urmă a murit mōrte de martir al bisericii sale, al credinței românesce“....

...„Principele Apafi s'a infuriat și a ordonat, ca Metropolitul să fie bătut cu toioge“.

După Sava Brancovicii au urmat în scaunul metropolitan din Alba-Iulia, pe rēnd și în scurte intervale: Iosif, mort la 1682. Ioasaf, decedat la 1684, Sava III., mort la 1687, Varlaam, mort la 1693, urmându-i acestuia în scaun Teofil, ales la 18 Septemvrie 1693. Schimbarea a fost deci atât de repentină în anii aceștia, încât pōte da ansă la bănuiala, că mulți dintre metropoliții români nu vor fi murit de mōrte naturală.

Între acestea a murit și tiranul principe din Ardeal Apafi“...

În capitolul despre „Activitatea die-

teii maghiare“, citându-se cei XXXI articoli de lege sancționați, li-se face următoarea apreciere:

...„Nimeni nu va pute descoperi în ele nici umbra principiului egalității și frățietății, nici chiar principiul perfecteii libertății, ci din toate reiese asigurarea supremației rassei maghiare asupra celorlalte popore conlocuitori în patria comună“.

Nică nu se pute aștepta alt-ceva dela o dietă compusă exclusiv din reprezentanții poporului maghiar.

Drepturi naționale s'au dat numai Maghiarilor, pentru-că toate aceste legi au fost aduse fără concursul poporelor nemaghiare din Ungaria“.

5. În capitolul „Mișcarea Slovacilor“ autorul reproduce pe paginile 222 și 223 din broșura „Der Slovak“, scrisă de M. M. Hódzsa și apărută în Praga la 1848, rolul

lui Samuil Hrobon, avut în congregația din 25 Martie 1848 a comitatului Liptau, scriind pe pagina 224 astfel:

„Poporul începu să tremure și să strige; să ridice pumnii și să amenințe pe servitorii maghiarismului, de origine slovăcescă, vrednici de compătimire. — „Afară cu blăstemații de Maghiari; nu ne trebuie aici Maghiari!“

După acestea autorul adauge de la sine următoarele:

...„Influența cea mare ce o avē Hodzsa asupra poporului slovac, a făcut, ca spiritele să se liniștescă, și congregația comitatului Liptau a putut fi închisă fără de alt-cum înevitabila vērșare de sânge. Pentru-că poporul își făcuse deja planul, să deschidă toate ferestrele de la sala comitatului și pe toți Maghiarii să-i arunce afară pe ferestră. Ministrul-president Batyányi a dat un dorgatoriu strașnic fiscului regesc din Liptau, pentru-că a tolerat astfel de mișcări, „mai bine dis escese“ panslaviste, și l'a îndrumat, ca pe viitor să le surprime și să le împedece. Kossuth erăși (de altcum Slovac și el de origine), și-a vērșat necasul asupra conaționaliilor săi din Liptau într'o vorbire rostită în dietă, în care spunea, că pe toți cei-ce vor cuteza să mai pășescă în public cu astfel de petițiuni, îi va trimite la — temniță. Singurul recept pentru liniștirea spiritelor agitate, cunoscut din partea Ungurilor!“...

6. În același capitol, pe pagina 229, comunicându-se petiția Slovacilor din Liptau, compusă în 10 Maiu 1848 și stătătoare din 14 puncte, se spune:

...„Der puterea de stat i-a luat de nou la gonă pe Slovaci. Unii dintre fruntași au fost espulsați, alții întemnițați, și anume, pentru punctul 11 din petiție, în care diceau Maghiarii, că se cuprind idei comuniste. Celor acușati li-s'a denegat chiar și apărarea și au fost condamnați ca pe cale statarială, er petiția, care circula printre Slovaci, ca să o provadă cu subscrierea lor, a fost confiscată și ruptă în bucăți, și mișcarea Slovacilor a fost sufoată prin amenințări cu temniță grea și cu tragerea în furci“.

(Va urma.)

SCRIRILE DILEI.

2 15) Septemvrie.

Felicitările Capitalei române. Cu ocaziunea aniversării luării Griviței, d-l I. G. Bibescu, locțiitor al d-lui primar al Capitalei, a adresat, în numele consiliului comunal și al cetățenilor Capitalei, următoarele telegrame:

M. S. Regelui României

Ragaz.

În ziua reînvierii, la Grivița, a vitejiei și gloriei străbune, consiliul comunal și Cetățenii Capitalei se sint datorii a supune Majestății Vōstre omagiile lor de credință și nestrămutat devotament, precum și urări de ani îndelungați, pentru sēvșșirea operei, ce cu atâta fericire ați început.

Să trăiască M. S. Regina și Familia Regală.

M. S. Reginei României

Neuwied.

Pe când M. S. Regele, pe câmpul de rēssel, adaoaga nouē pagini strălucite în istoria națională, Majestatea Vōstră, cu admirabilul devotament al unei nemărginite iubiri a României, alinați durerile răniților, vērșati speranțe în inimă și dați femeilor române exemple mărețe de sacrificiu personal.

Amintind acele vremi de grijă, de sacrificii, de glorie și de speranțe, consiliul comunal și cetățenii Capitalei supun respectuos iubitei Regine omagiile lor de recunoștință și urări de ani îndelungați.

„Corda Fratres“. O telegramă din Roma anunță, că asociația studenților „Corda Fratres“ a hotărît, ca congresul societății internaționale studentesci, care trebuia să se țină anul acesta la Budapesta și pe care guvernul unguresc l'a interzis, să se țină la Veneția la sfârșitul lunei Septemvrie.

Deschiderea noiei sesiuni dietale se va face la 8 Octomvrie. Diarele unguresci spun, că nici un fel de sērbării nu se vor aranja din acest incident.

Serbi contra Croaților. Serbii, cari locuiesc pe teritoriul metropoliei de Carloveț, au ținut zilele trecute un meeting în Ruma și au hotărât, ca pe ziua de 18 Septembrie să convoce la Carloveț un congres general, care să ia poziție față cu evenimentele din Agram.

Aniversarea luptei dela Răsboeni. Vineri s'a serbat a 426-a aniversare a glorioasei lupte dela Răsboeni la Peatra-Neamț, cu o deosebită solemnitate. La 9 ore dimineața au sosit în localitate d. ministru Haret însoțit de d-l Tocilescu. Au fost întâmpinați de prefectul Dornescu, de deputații Negrea și Ionescu, senatorul Ioanin, de generalul Beller, de colonelii Săgârceanu și Mănescu, de delegații comunelor și învățătorii județului. La 10 s'a oficiat un Te-Deum în mănăstirea Răsboeni de către protopopul Popovici, încunjurat de 40 preoți. După serviciul divin procesiunea a pornit spre monument, unde s'a celebrat panahida pentru Stefan și eroii căzuți la Răsboeni. De pe treptele monumentului acoperit cu flori și corone, s'au pronunțat entusiaste cuvântări din partea d-lui ministru Haret, Tocilescu, maior Chirulescu, profesorii Ungureanu și Ursu. Musica reg. 15 de dorobanți și corul învățătorilor județului au înțonat imnul regal și alte imnuri naționale. Apoi a început defilarea comandantă de maiorul Chirulescu în ordinea următoare: Învățătorii în costum național, școlile rurale mixte, un batalion din regimentul 25, o companie din regimentul Roman și rezerviștii. La amiaza mare prânz în curtea mănăstirii, cu care ocaziune s'au ridicat toasturi pentru rege armată. La orele 2 d. a. s'a dat o serbare școlară la monument, unde elevii școlilor rurale au recitat poezii eroice și au jucat jocuri naționale. Serbarea s'a terminat la 6 seara.

Procese de presă. Lui „Bud. Hirap“ i-se anunță din Clușiu, că procuratura de acolo a intentat un al doilea proces de presă „Tribunei“ din Sibiu, pentru un articol „agitatoric“ publicat din incidentul congresului secuiesc din Tușnad. — Vineri s'a înmănat redactorului de la „Folia Poporului“ actul de acuză în procesul de presă intentat pentru „Darul de Paști“. Pasagiile înscrinate sunt tot *faule istorice*, așa că totă înscenarea acestui proces se prezintă ridicolă.

La serbarea Kossuth vor merge în Budapesta deputații — reprezentând municipalitățile — din 38 comitate. Deputații vor fi conduse de *vicespani* — ca și astfel se se dea o dovadă despre caracterul „*regnicolar*“ al serbării.

Un consiliu ministerial s'a ținut alaltăeri în palatul ministrului președinte din Buda. S'a vorbit despre afacerea pactului și despre bugetul anului viitor, hotărându-se, ca miniștrii să retragă din singuraticile poziții sumele câte se pot șterge, căci e nevoie de economii. S'a vorbit și despre cestiunea dărilor.

Limba maghiară în Bucuresci. Diarelor maghiare li-se anunță din capitala României, că după un diar de acolo, un Sas ardelean pretinde, ca în școala germană din Bucuresci să se predea facultativ *limba maghiară*. — ??

„Preot dacoromân convertit“. Sub titlul acesta scrie „Magyarország“, că preotul Victor Popovici din Bichiș-Ciaba s'a dus la primărie și — după toate câte i-s'au întemplat — ar fi făcut declarația, că e „sincer fiu al patriei maghiare“; că „sentimentele lui tot-deuna au dorit binele națiunii maghiare“; că „e departe de orice aspirații daco-române și nu se identifică cu acestea“; „că în școala gr. or. din Bichiș-Ciaba nici el, nici învățătorul n'au vestit nici odată dogme contrare statului“; că „la aniversarea centenarului lui Kossuth va ține liturghie festivă, pe biserică și pe casa sa va arbora stindard național maghiar și-și va ilumina locuința“; că „va înlocui inscripția română a comunei de pe sigiliul oficiului parohial cu numele stabilit prin lege“ și că „tote acestea le face nu în urma demonstrațiilor,

ce i-s'au făcut, ci pentru-că așa-i dictéză datorința către patria maghiară... Pentru a da o valoare și mai mare declarației lui, Popovici s'fi dat document despre acesta redacției diarului „Békésmegeyi Közlöny“. — Se poate așa ceva? Nouă nu ne vine a crede, deore-ce nimitul preot a avut până acuma o atitudine demnă națională.

Emisar bulgar arestat. Poliția orașului Tg. Jiu a descoperit zilele acestea pe un emisar al comitetului macedo-andrianopolitan. Emisarul răspunde la numele de Nicola Tvetcoff, face parte din comitetul macedonen și a venit în Tg. Jiu cu scopul de a storce ceva bani dela d-l Ivancea Anghel, cunoscut brutar bogătaș din acest oraș. Tvetcoff a amenințat pe Ivancea cu revolverul, decât nu voese să-l dea bani și poliția fu imediat înscințată. Comisarul delegat cu cercetarea casului, somă pe Tvetcoff să-l urmeze cu tot bagajul la poliție. La poliție — spune „Cronica“ — i-s'a făcut o minuțioasă cercetare. S'au găsit la el 60 lei, mulțime de hârtii și scrisori în limba bulgară, între cari o listă, care cuprindea numele tuturor Bulgarilor din județ și poziția lor materială. Fiind cercetate și hainele de pe el, în vestă s'a găsit un document c'un sigil de ceară în mărimea unei piese de 5 lei. Etă pe scurt ce conține acest document:

Macedonia Adrianschi Comitet. Înscrinéză pe Nicola Tvetcoff, pe care comitetul l'a ales membru în anul 1895, a merge l'a orice macedonen ori bulgar, care sunt datori a răspunde la toate întrebările puse de Tvetcoff, a aduna bani, etc. etc. Sofia, 11 Iunie 1895. Președinte Mihailovski, vice președ. V. Sarafoff Membru Anderoff.

Judecătorul de instrucție continuă cu multă activitate cercetările, ér Nicola Tvetcoff se află închis în arestul local.

Jidovii și serbarea Kossuth. „F. M.“ e supărat rău, că comunitatea israelită din Pesta n'a hotărât încă până eri în ce chip să serbeze centenarul lui Kossuth. I-se pare lui „F. M.“ imposibil, ca Jidovii să nu glorifice pe acela, „căruia jidovimea din Ungaria are să-i mulțumescă foarte mult.“ — Ei, vei!

Contra Jidovilor. Din Lemberg se anunță, că în localitatea *Cestokau* din granița ruso-galițiană, s'a produs o serioasă turburare contra Jidovilor, ale căror prăvălii au fost devastate. După informația lui „Slovo Polske“ 14 Jidovi și un polițist au fost uciși. Miliția și gendarmeria au restabilit ordinea.

Succesul Reginei Draghina. Din Belgrad se anunță, că prințul Dolgoruky a fost primit de părechia regală sârbescă, ducând scirea, că Țarul primesce bucuros în Livadia ca oșpeți pe regele și regina Serbiei. — Faptul acesta arată, că regina Draghina a știut să mulțumescă spiritele la curtea rusescă, așa încât Țarul însuși se nu se mai formalizeze de aceea, că regina, nefiind din familie princiară, n'ar pute fi primită la curtea sa.

Cassa de ajutorare cercuală a bolnavilor va ține o adunare generală extraordinară la 20 Sept. 7 ore seara în Casa sfatului. În cas când membrii nu s'ar prezenta în număr suficient, adunarea se amână pe 27 Sept.

În Villa Kertsch etagiul al doilea, constător din 4 odăi, bucatărie, cămară etc., dela 1 Octombrie de închiriat.

Dela „Asociațiune“.

(Teleg. „Gaz. Trans.“)

Oravița, 15 Septembrie n. dim.*) Eri, Duminecă dimineața la 9 ore, s'a început serviciul divin în biserică gr. or. la care a asistat un forte număr public, inteligență și popor. Cântările bisericesci le-a eșcutat admirabil corul. După liturghie s'a ținut ședința primă, care a fost de tot bine cercetată. Din cuvântul de deschidere al presidentului respiră un înalt spirit național.

* Până la încheierea foii n'am primit încă raportul telegrafic așteptat, despre rezultatul desbaterilor Adunării generale. R. e. d.

Petrecerea poporală, ce s'a ținut în curtea bisericeii, a decurs cu multă însuflețire, ér dansul de aseră dela otelul „Corona“ a fost animat și vesel.

Inteligența română din *Baia-mare* și *impresurime* a salutată adunarea generală, exprimându-și dorința, ca viitoare adunarea „Asociațiunii“ să se țină în *Baia-mare*.

Concert-recital Scarlatescu.

Precum am anunțat, Concert-recital ce-l va da d-l *Ioan Scarlatescu*, director musical dela capela română gr. or. din Paris și compositor aprențiat în capitala Francei, la Viena și la Berlin, cu concursul celebrei cântărețe a Curții regale române *Charlotta Leria* și a vestitului virtuoz din Paris *Georges Boscoff*, va ave loc Joia viitoare în 18 Septembrie st. n. în noua casă de concerte.

Dăm loc mai jos programului ales și mult variat al acestui interesant concert. Suntem siguri, că publicul nostru amator de musică nu va lăsa să trecă ocaziunea de a asista la acest rar concert și că va da tot concursul întreprinderii artistice a valorosului compositor român *Ioan Scarlatescu*.

Etă programul :

Partea primă :

1. *Scarlatescu*, Andante din sonata pentru clavier în D-moll,
2. „ „ La rōta de tors, schiță simfonică, Variațiuni asupra „Lorely-Lied“, predate de d-l G. Boscoff.
3. „ „ Um mitternacht (poezie de I. Rodenberg)
4. „ „ Wandert, ihr Wolken (poezie de Avenarius)
5. „ „ Ein Lied (p. de R. Hamerling)
6. „ „ Noch ein Meerlied (p. de Carmen Sylva) predate de d-na Ch. Leria.
7. „ „ Fugă în C-moll,
8. „ „ Appassionata, schiță simfonică, predate de d-l G. Boscoff.
9. „ „ Cântarea de dor a lui Mignon (p. de Goethe)
10. „ „ Der Mummelsee (baladă de A. Schreiber), predate de d-na Ch. Leria

Partea a doua :

1. *Scarlatescu*, Lass' tief in dir mich lesen (p. de A. de Platen)
2. „ „ Doina (poezie de Eminescu)
3. *Gluck*, Arie din *Ifigonia*, predate de d-na Ch. Leria.
4. *Scarlatescu*, Naiadă, schiță simfonică,
5. „ „ Mazurka în D-dur predate de d-na G. Boscoff.
6. „ „ Was will die einsame Thräne (p. de Heine).
7. *Mozart*, Arie din „Don Juan“.
8. *Scarlatescu*, Der Tod'enkranz (p. de Carmen Sylva),
9. „ „ Die Wasserfee (baladă de H. Heine), predate de d-na Ch. Leria.
10. „ „ Preludiu în A-moll,
11. „ „ Variațiuni asupra „O Tannenbaum“, predate de d-l G. B. scoff.

Prețurile locurilor : Balcon Cor. 4, Fotoliu 3.50, Parchet I. Cor. 2.20, Parchet II. Cor. 1.80, Parchet III. Cor. 1.40, Rang Cor. 1.20, Galerie intrare Cor. 1.20, parterre Cor. 1, bilet de studenți 80 bani. Începutul la 8¹/₂ seara.

Bilete se vând la librăria H. Zeidner, la firmele Frații *Simay, Orendi* și la *Theiss & Marton*.

Din Raportul general

al comitetului central al „Asociațiunii pentru literatura română și cultură poporului român“ pentru anul 1901.

Despărțimintele Asociațiunii.

(Urmare.)

Cu ocaziunea adunărilor cercuale s'a cetit disertații.

Tot cu acea ocaziune în mai multe despărțiminte („Abrud-Câmpeni“, „Timișoara“ și „Mociu“) s'au abonat foi populare, contribuind prin acesta la dezvoltarea gustului de cetit la poporul dela țară.

În unele despărțiminte („Brad“, „Bran“, „Beiuș“, „Cohalm“, „Sebeș“ și „Timișoara“) s'au dat stipendii la învățacei de meserii sau premii la învățătorii harnici, la țărani sau țărance, cari mai cultivă încă industria de casă. Despărțimintele „Bran“ și „Orăștie“ au aranjat expoziții de manufacturi țărănesci, împărțind cu acele ocaziuni și premii.

În două despărțiminte (Mociu și Bistrița) s'au aranjat petreceri, al căror venit

a fost destinat pentru bibliotecile populare, în unul jumătate pentru biserică, ce se va edifica în comuna unde s'a ținut adunarea cercuală.

Despărțământul „Timișoara“ și-a creat din donațiuni particulare un fond cultural de K 2000.—, asigurându-și prin acesta pentru tot-deuna un modest venit. Acest despărțământ a subvenționat și câte-va școle populare.

Din datele, ce ne stau la dispoziție, se constată, că despărțimintele Asociațiunii au 43 agenturi comunale, cu 1 mai mult ca în anul trecut, și 71 biblioteci populare (cele mai multe ambulante), cu 1 mai mult ca în anul trecut.

Cu excepțiune a 3 despărțiminte, pretutindenea s'a lucrat câte ceva, ici mai mult, colea mai puțin. Ar fi însă de dorit, ca fie-care despărțământ să țină an de an baremi o adunare cercuală împreună cu un concert, sau o reprezentație teatrală, apoi să aranjeze o expoziție de manufacturi țărănesci, să întemeze o bibliotecă poporală, cu care ocaziune să se țină prelegere poporului, fie despre însemnătatea cetirii, fie despre alt obiect, să se dea premii pentru legumărit, pomărit etc., ba ar fi foarte bine, decât despărțimintele ar îmbrățișa și cestiunile economice proprii a atrage masele poporului. În felul acesta progresul semnalat de noi mai anii trecuți va lua nou avânt.

(Va urma.)

Adunări ale Reuniunilor învățătorești.

CONVOCARE.

În sensul §-lui 23 din Statutele „Reuniunii învățătorilor rom. gr. cat. din ținutul Lugoșului“, se convoca *adunarea generală* a Reuniunii la *Coșteul-mare* (lângă Lugoș), pe zilele de 21 și 22 Septembrie st. n. 1902, pe lângă următorul program:

Ședința I Duminecă, 21 Septembrie n.

1. Liturgie cu invocarea Spiritului sfânt în biserică rom. gr. cat. din Coșteul-mare. La liturgie vor cânta alternativ corurile „Lira“ din Lugoș și cel din Coșteul-mare.

2. Deschiderea adunării generale.
3. Constatarea membrilor prezenți.
4. Raport despre activitatea comitetului central în anul expirat.

5. Alegerea comisiunilor: a) pentru examinarea raportului general; b) pentru examinarea rațiunilor pe anul 1901 și a proiectului de buget pe anul 1902; c) pentru raportul bibliotecarului; și d) pentru încasarea taxelor și înscrierea de membrii noi.

6. Lecția de model din scriptologie: „Desvoltarea sunetului „p“ din cuvintele normale corespundătoare“, de *Eva Popa*, învățătoare în Jitin.

7. La ora 1 p. m. prânz comun cu 2 cor. 40 bani până la 3 corone cuverta.

Ședința II.

1. La orele 3 p. m., discuție critică asupra lecțiunii de sub p. 6.

2. Conferința stipendiului de 40 cor. din fondul Reuniunii.

3. Discuție și eventuala votare a regulamentului intern al Reuniunii.

4. La orele 8¹/₂ seara „Concert“ la care va coopera corul „Lira“ din Lugoș.

Ședința III, Lună, 22 Sept la 9 o. a. m.

1. Raportele comisiunilor exmise în ședința primă.

2. Discuție și eventuala primire și aprobare a concludului Nr. 5 din ședința ord. a Comitetului central, ținută în 15 Maiu a. c. cu privire la reprezentarea reuniunilor prin doi delegați.

3. Alegerea a doi delegați pentru adunarea gen. a reuniunii surori din Hațeg.

4. Cetirea unei disertații din stupărit, eventual o lecțiune de model.

5. Observări critice asupra acestor operate.

6. Diverse propuneri.

7. Fixarea locului pentru proxima adunare generală.

8. Dispozițiuni pentru verificarea procesului verbal.

9. Închiderea adunării generale.

Lugoș, la 25 August 1902.

Ioan Boros, *Kosif Miclău*,
Canonic și preș. reun. învăț. și notariul reun.

Proprietar: *Dr. Aurel Mureșianu*.
Redactor responsabil: *Traian H. Pop*.

